

Tűz által megpróbálva – Derek Prince

(Részlet a „Hit által lehetséges” című könyvből)

Pálhoz és Jakabhoz hasonlóan Péter is figyelmeztet bennünket azokra a próbákra, amit hitünknek ki kell állnia. Péter olyan embereknek írja le a keresztényeket,

“Akiket Isten hatalma őriz *hit által* az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen”. 1 Péter 1.5.

Hangsúlyozza, hogy Isten hatalma egyedül *hit által* képes hatékonyan munkálkodni az életünkben, ezért a hitünk megtartása egy alapvető követelmény ahhoz, hogy Isten üdvterve teljes mértékben valóra váljon életünkben. A következő két versben a hitünk megpróbálásáról beszél.

“Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle kísértések között, Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aragnál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor;” 1 Péter 1.6-7.

Péter itt ahhoz hasonlítja hitünk próbáját, ahogyan az akkori időkben az aranyat olvasztó tégelyben tűzpróbának vetették alá, hogy megtisztítsák.

Péter később erre a témára tér vissza amikor ezt írja:

“Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tüztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek; Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendzhessetek”. 1 Péter 4.12-13.

Amikor „tűzpróbán” megyünk át, először „valami szokatlan dolognak” tűnhet, valami olyan, aminek semmi köze a keresztény élethez. Ezzel ellentétben Péter biztosít bennünket arról, hogy ez a próba a keresztény élet szükséges velejárója, ami a hitünk erősítése szempontjából szükséges, hasonlóan az aragnak a tűzben történő megtisztításához. Ezért figyelmeztet bennünket, hogy „örüljünk neki”. Pálhoz és Jakabhoz hasonlóan Péter tanításában is megtaláljuk a nehéz próbának az erőteljes örömhöz kapcsolódó látszólagos ellentmondását.

Malakiás próféta eleven képet rajzol elénk a régóta várt Messiásról, aki úgy érkezik majd meg az Ő népéhez és úgy foglalkozik majd velük, mint ahogy egy ötvös dolgozik az arannyal és az ezüstrrel:

“De kicsoda szenvedheti el az ő eljövételének napját? És kicsoda áll meg az ő megjelenésekor? Hiszen olyan ő, mint az ötvösnek tüze, és a ruhamosóknak lúgja! És ül mint ötvös vagy ezüsttisztogató és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal visznek ételáldozatot az Úrnak”. Malakiás 3.2-3.

Az arany és az ezüst tisztításakor, a bibliai idők ötvöse a nemesfémeket a lehető legnagyobb hőfokú tűz fölött lévő olvasztótégelybe helyezte, hogy megtisztítsa. Általában valamilyen agyagkályhában gyújtott tüzet és fújtatót használt a tűz gerjesztéséhez. Amikor a fém a téglában gőzölgött, a „salak” - sokféle tisztátalanság - a felszínre jött, amit az ötvös eltávolított (lásd a Péld. 25.4). Ezt az eljárást addig folytatta, amíg minden tisztátalanság el nem távozott, és nem maradt vissza semmi más, csupán a tiszta fém.

Azt mondták, hogy az ötvös gyakran hajolt az olvasztótégely fölé, és addig nem volt elégedett a fém tisztaságával, amíg a felszín vissza nem tükrözte az arcképét. Hasonlóképpen az Úr is, a mi ötvösünk, folyamatosan alkalmazza a tűzpróbát az életünkben mindaddig, amíg az Ő képe torzulásmentesen vissza nem tükröződik az életünkben.

A szenvedéssel járó próbák az „olvasztótégelyek”, amelyben Isten nemesíti és tisztítja az Ő népét mindaddig, míg megfelel a szentség elvárásainak. Az Ószövetség különböző prófétái csodálatos módon alkalmazzák ezt a képet Izrael maradékára, akiket Isten arra rendelt, hogy túléljék Isten ítéletét és Neki tetsző módon legyenek helyreállítva.

Ézsaiás próféta ezt mondja nekünk erről:

“Ímé, megtisztítottalak, de nem úgy, mint ezüstöt, megpróbáltalak a nyomor kemencéjében”. Ézsaiás 48.10.

A Zakariás hasonlóan beszél erről:

“És beviszem a harmadrészt a tűzbe, és megtisztítom őket, amint tisztítják az ezüstöt és megpróbálom őket, amint próbálják az aranyat; ő segítségül hívja az én nevemet és én felelni fogok néki; ezt mondom: Népem ő! Ő pedig ezt mondja: Az Úr az én Istenem!” Zakarás 13.9.

Azokat a fémeket, amik átmentek az olvasztótégelyen, azokat „megtisztítottaknak” hívják. Csak ezeket minősítik értékesnek. Azokat a fémeket, amik nem feleltek meg a tűzpróbán, azokat pedig „selejtnek” minősítik. A Jeremiás 6.30 “megvetett ezüstnek” – más fordítás szerint „eldobni való ezüstnek” - hívja Izraelt, mert Isten még egymást követő ítéletek sorozatán keresztül sem tudta megtisztítani népét.

Az Újszövetségben Péter, Jakab és Pál egyformán azt hangsúlyozzák, hogy a próbák, amelyekben átmegyünk, különösen az *hitünk* az, ami megpróbálásra kerül. A legértékesebbnek tartott fém kizárólag az lehet, ami kiállta a tűzpróbát. Az utolsó

vacsoránál Jézus figyelmeztette Pétert, hogy háromszor fogja az Urat elárulni, és ezzel kapcsolatban azt mondta neki:

“De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited....” Lukács 22.32.

Tekintettel az elkerülhetetlen nyomásokra és Péter jellemének gyengeségére, a bukása a kritikus órákban elkerülhetetlen volt. Semmi sem tudta megakadályozni elbukását, azonban mégsem vészett el minden. A lehetőség még mindig nyitva maradt számára, hogy visszatérjen és még egyszer bizonyosságot tegyen az Úr mellett. Ennek egy feltétele volt, hogy a *hite ne fogyjon el*.

Ez mindegyikünkre érvényes. Adódhat idő, amikor a megterhelések elhordozhatatlannak tűnnek, és Péterhez hasonlóan kudarcot vallunk, de attól még nem veszik el minden! Van visszaút, de csak egy feltétellel: *hogy hitünk ne fogyjon el!* Nem csoda hát, hogy a hitet „értékes kincsnek” hívják, sokkal értékesebb, mint a “veszendő arany”. Ha nem adjuk fel hitünket a nyomások alatt, akkor Jóbnak a próbák és nyilvánvaló szerencsétlenség óráiban mondott szavai ránk is érvényesek:

“De ő jól tudja az én utamat. Ha megvizsgálna engem, úgy kerülnék ki, mint az arany”. Jób 23.10.

Fordította: Abonyi Sándor